

конкурентоспроможності туристичного продукту та окреслено перспективи подальшого розвитку цифрових сервісів у туризмі обох країн.

Ключові слова: *цифровий туризм, мобільні туристичні застосунки, онлайн-гайд, гейміфікація, доповнена реальність, внутрішній туризм, туристичні стартапи.*

Вадим СІРУК

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Інклюзивний туризм як інструмент соціальної інтеграції: порівняльний аналіз литовського та українського досвіду

Інклюзивний туризм стає важливим чинником соціальної інтеграції осіб з інвалідністю та інших вразливих груп. Досвід Литви та України демонструє різні підходи до розвитку цієї сфери та її ролі у формуванні інклюзивного суспільства. Розглядаючи концептуальні основи та законодавче забезпечення, Литва активно імплементує європейські директиви щодо доступності, що відображається у національному законодавстві. Зокрема, Закон Литовської Республіки "Про соціальну інтеграцію осіб з інвалідністю" зобов'язує забезпечувати доступність до послуг, включаючи туристичні. В Україні ж імплементация подібних норм знаходиться на початкових етапах. Хоча Закон України "Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні" проголошує рівні можливості, практична реалізація в туристичній сфері залишається викликом. Щодо інфраструктури та доступності, то в Литві відзначається помітний прогрес у адаптації туристичної інфраструктури, зокрема готелів, музеїв та транспортних засобів. Прикладом є програми адаптації історичних об'єктів для людей з інвалідністю, що реалізуються за підтримки ЄС. В Україні ситуація неоднорідна. Деякі нові або реконструйовані об'єкти мають елементи доступності, проте переважна більшість туристичної інфраструктури залишається неадаптованою. Існують окремі успішні кейси, як, наприклад, "Інклюзивний туристичний маршрут у Львові", розроблений громадськими активістами. Аналізуючи виклики та перспективи, для Литви основними викликами є підтримка темпів адаптації інфраструктури та забезпечення фінансової стійкості інклюзивних проєктів. Для України ж головні виклики – це брак системної державної підтримки, недостатнє фінансування, низький рівень обізнаності та відсутність єдиних стандартів доступності. Отже, Литва демонструє більш системний та прогресивний підхід до розвитку інклюзивного туризму, значною мірою завдяки імплементации європейських стандартів. Україна, попри значні виклики, має потенціал для розвитку інклюзивного туризму через зростання громадської свідомості та потребу у соціальній інтеграції вразливих груп населення, особливо постраждалих внаслідок воєнних дій. Обмін досвідом та залучення міжнародних практик є ключовими для подальшого розвитку інклюзивного туризму в Україні.

Ключові слова: *інклюзивний туризм, соціальна інтеграція, доступність, інфраструктура, Литва, Україна, особи з інвалідністю.*